

[ธีญญีวีร์ , อมรรักษ์ หน้า 334-342]

กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดง : กรณีศึกษาสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา

The Process of Entertainer in Entertainment Industry:
Case Study of Bandara Acting Academy

ธีญญีวีร์ ชูรัตนสูตร* วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

อมรรักษ์ เจริญโชติธรรม** วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Thanyawee Churattanasut. College of Communication Arts. Rangsit University.

Amornrat Charernchotitham. College of Communication Arts. Rangsit University.

Email : Thanyawee.ch@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่ากระบวนการสื่อสารในการสอนให้บุคคลเข้าสู่วงการบันเทิงนั้นเป็นอย่างไร โดยศึกษาจากสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา เป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา 2) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะ ของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา และ 3) เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดง

ผลการวิจัยพบว่า สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา เป็นสถาบันสอนการแสดงที่ไม่เน้นเชิงพาณิชย์ ซึ่งแตกต่างจากสถาบันสอนการแสดงอื่นๆ ดังนั้นจึงมีกระบวนการสื่อสารเพื่อสอนและส่งเสริมลูกศิษย์ให้เข้าสู่วงการบันเทิงอย่างมีคุณภาพและมีคุณธรรม ผ่านการสอนใน 5 วิชา คือ วิชาการแสดง, วิชาคิบู, วิชาการเต้น, วิชาการเดินแบบ และ วิชาการร้องเพลง และเน้นการสื่อสารเพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ใน 2 ส่วนสำคัญ คือ 1) ความรู้ด้านการแสดง 2) ความรู้เรื่องการใช้ชีวิตในวงการบันเทิง ซึ่งมีกระบวนการสอนด้วยเทคนิคต่างๆ และที่สำคัญคือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดงานอาชีพที่มั่นคงและอยู่ในวงการบันเทิงได้นาน

คำสำคัญ : นักแสดง, วงการบันเทิง

* ธีญญีวีร์ ชูรัตนสูตร : นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

** อมรรักษ์ เจริญโชติธรรม (ผศ.ดร.) : อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

Abstract

This research is qualitative research. The purpose is to find out the communication process about the people entering the entertainment industry by studying from the School Performance Bandara. As a case study, the research determines objectives 3 reasons 1) to study the history of the School performance Bandara 2) to analyze the characteristics of School Performance Bandara 3) to study the communication process in order to encourage entering the entertainment industry of actors.

The research found that School Performance Bandara is a School performance that doesn't focus on commercial like the other schools. Therefore, there is a communication process to teach and encourage students to enter the entertainment industry with quality and integrity through teaching in five subjects, stunt subject, dance subject, modeling subject and singing subject and focus on the communication to encourage the knowledge of two major parts 1) Knowledge of the performance. 2) Knowledge about life in the entertainment industry that has process of teaching in various techniques and the important technique is the relationship between teachers and students that cause the work stable and stay in the entertainment industry for a long time.

Keywords : Actors, Entertainment

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชีพนักแสดงในอดีตเรามองว่าเป็นอาชีพที่กินร่ำกินถั่วเฉพาะสำหรับสังคมไทย คุณค่าที่ตกต่ำของความบันเทิงอาจจะมีร่องรอยต่อเนื่องมาจากทัศนคติของสังคมตั้งแต่อดีต ในสมัยที่ยังเป็นสังคมยุคศักดินา นั้น ความบันเทิงถูกนำไปผูกติดอยู่กับโครงสร้างลำดับชั้นในสังคม เนื่องจากการแบ่งแยกอย่างชัดเจนว่า ผู้มีอำนาจสูงจะเป็นผู้ได้รับความบันเทิง ส่วนผู้ที่อยู่เบื้องล่างมีหน้าที่บารุงบารุงความสุขให้ผู้เหนือกว่า ดังนั้นความบันเทิงถึงถูกผูกติดอยู่กับชนชั้นที่ต่ำกว่า อันเป็นที่มาของแนวคิดเรื่องการเหยียดหยาม “พวกเดินกินรำกิ้น” และในหมู่การเล่นนี้ บรรดาพวกตลกจำวอดจะมีสถานภาพต่ำที่สุด อันเป็นไปตามหลักการที่ว่า ยิ่งบันเทิงมากก็ยิ่งมีคุณค่าน้อย แต่ปัจจุบันไม่ใช่แล้ว ค่านิยมในวงการบันเทิงเปลี่ยนไปเพราะ คนเป็นนักแสดงมีรายได้สูง เป็นแบบอย่างได้ คนเป็นนักแสดงทำประโยชน์ให้สังคม เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นภาพลักษณ์ให้กับคนรุ่นใหม่ได้

ดังนั้นวงการบันเทิงจึงมีความสำคัญต่อวงการบันเทิงไทยแต่ในปัจจุบันนี้ถือเป็นคนละเรื่องกับในอดีตไปเลย เพราะวงการบันเทิงได้เติบโตขึ้นมาก เป็นเป้าหมายและเป็นวงการที่ประกอบไปด้วยอาชีพในฝันของใครต่อใครหลายคน บริษัทผลิตละครก็มีการแข่งขันเยอะในประเทศไทย จึงต้องการที่จะค้นหาหนุ่มสาวนักแสดงหน้าใหม่จากทั่วฟ้าเมืองไทย มาประดับไว้ในวงการบันเทิง แต่การเข้าวงการก็มีหลายช่องทางในการเข้ามา บางคนก็ถูกชักชวนจากผู้ใหญ่ในวงการบันเทิง บางคนก็ผ่านการประกวดเข้ามา บางคนก็ต้องไปเรียนการแสดงจากสถาบันสอนการแสดงต่างๆ เพื่อหาต้นทุนในการเข้าสู่วงการบันเทิง

สถาบันสอนการแสดงในปัจจุบันที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ เช่น กันตนา, สามเศียร, ดราม่าอะคาเดมี สถาบันเหล่านี้สอนคนที่ต้องการจะเข้าวงการบันเทิงให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการแสดง สิ่งที่ผู้วิจัยสนใจคือ สถาบันสอนการแสดงเหล่านี้ มีกระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ต้นทุนให้กับ

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

นักแสดง หากแต่ในวิจัยนี้ ผู้วิจัยสนใจ “สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา” เนื่องจาก ระบบการจ่ายเงิน ไม่ต้องจ่ายเป็นคอร์สแพงๆเหมือนโรงเรียนสอนการแสดงอื่นๆ และสามารถเรียนได้ตลอดชีพ มันยากมากที่จะหาคนเสียสละ ที่จะมาสอนคน ให้มีความรู้ทางด้านการแสดงและสนับสนุนให้คนเข้าสู่วงการบันเทิง โดยคิดค่าใช้จ่ายถูกๆ สถาบันสอนการแสดงบ้านดาราก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2556 ก่อตั้งโดย นางสาวทรงพร ณ บางช้าง (ครูหน้อย) หรือที่นักเรียนการแสดงเรียกกันว่า แม่หน้อย หรือ แม่ครู ผู้ให้ความรักความเมตตา แก่ลูกศิษย์และบุคคลทั่วไป มีความสามารถในหลายด้าน ทั้งงานสอนการแสดง งานการแสดง และทำหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน ท่านเป็นที่รักและเคารพของผู้ที่รู้จักอย่างยิ่ง ครูหน้อยท่านเป็นกำลังสำคัญในการสร้างดวงดาว ในวงการการแสดงอย่างแท้จริง จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ครูหน้อยตั้งใจเปิดสถาบันสอนการแสดงแห่งนี้ เพื่อส่งเสริมให้บุคคลที่สนใจเข้าสู่วงการแสดง และยึดเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคง

โจทย์วิจัย

กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง กรณีศึกษา สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา
- 2) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา
- 3) เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง ศึกษากรณี สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง กรณีศึกษา สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา” นั้น ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากกรณีศึกษา โดยเลือกสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา โดยเน้นการวิเคราะห์กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง วิธีการสอน ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่เอื้อและอุปสรรคต่อการสื่อสารและการส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ที่เกี่ยวกับวงการบันเทิง
- 2) งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางให้กับบุคคลที่สนใจจะเข้าสู่วงการการแสดงต่อไป
- 3) งานวิจัยเรื่องนี้ทำให้เห็นมุมมองด้านการสื่อสารในแวดวงวิชาการด้านนิเทศศาสตร์
- 4) งานวิจัยเรื่องนี้ช่วยเพิ่มปริมาณงานวิจัยที่เกี่ยวกับแวดวงบันเทิง ซึ่งมีการศึกษาเป็นจำนวนน้อย

ทฤษฎีและแนวคิดการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาเรื่องกระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง กรณีศึกษา สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ผู้วิจัยได้ศึกษาถึง การสื่อสารและการส่งเสริมการเข้าสู่การวงการแสดง กรณีศึกษา สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา บทนี้ผู้วิจัยจะทำการทบทวนแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีกรอบแนวคิด ทฤษฎี ประกอบการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวงการบันเทิง (The concept of the entertainment industry)

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

2. แนวคิดทางการละคร (Concepts Drama)
3. แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism Theory)
4. แนวคิดเรื่องทุนของ บูร์ดิเยอ (Bourdieu)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารและการส่งเสริมการเข้าสู่วงการการแสดง กรณีศึกษาสถาบันสอนการแสดงบ้านคารา” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก การสังเกต (observation) โดยมีแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย 2 แหล่ง ได้แก่ 1.) ข้อมูลเชิงเอกสาร 2.) ข้อมูลจากบุคคล และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ครูผู้ฝึกสอนการแสดง และครูผู้ช่วย จำนวน 2 คน และทำการสัมภาษณ์นักเรียนการแสดงที่เข้ามาเรียน 2 กลุ่ม คือ 1.) ผู้ที่เข้ามาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี และปัจจุบันยังเข้ามาเรียนอย่างต่อเนื่อง 2.) ผู้ที่เข้ามาเรียนใหม่อย่างต่ำ 6 เดือน ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ 2 กลุ่ม รวมจำนวน 10 คน และนอกจากนี้ ผู้วิจัยจะทำการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก โดยผู้วิจัยในฐานะเป็นนักเรียนของโรงเรียนสอนการแสดงที่นี้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยมุ่งศึกษากระบวนการสื่อสารเพื่อสอนและส่งเสริมให้เข้าสู่วงการบันเทิงในปลายประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. ประวัติของสถาบันสอนการแสดงบ้านคารา

ผลการวิจัยพบว่าสถาบันสอนการแสดงบ้านคารา ก่อตั้งโดย นางสาวทรงพร ณ บางช้าง เป็นบุตรของ นายอเนก ณ บางช้าง กับ นางกรวิณี ณ บางช้าง ครูหน้อยอาศัยอยู่กับคุณย่าเล็ก เรา เสขะนันท์ และคุณปู่ (หลวงสำเร็จ วรรณกิจ) ผู้แต่งหนังสือนิทานร้อยบรรทัด เช่น เด็กเอ๋ยเด็กดี ฯลฯ หลวงสำเร็จ วรรณกิจ มีลูกบุญธรรม 2 คน หญิง 1 ชาย 1 หนึ่งในนั้นคือ คุณพ่อของครูหน้อย หรือ นายอเนก ณ บางช้าง

การก่อตั้งสถาบันสอนการแสดงบ้านคารา มีที่มาที่ไปคือ เกิดจากแรงบันดาลใจของครูหน้อย ประกอบกับครูหน้อยเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น ชยัน อดทน และมีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างไม่ย่อท้อ มีการฝึกฝนการแสดงจากละครวิทยุ ซึ่งเป็นการสะสมต้นทุนด้านความรู้ความสามารถในการแสดงที่เรียนรู้จากละครวิทยุ หรือที่บูร์ดิเยอเรียกว่า Embodies Form เป็นทุนทางวัฒนธรรมประเภทหนึ่งที่แสดงถึงความสามารถของปัจเจกบุคคลที่จะแปลงไปเป็นทุนอื่นๆได้ ซึ่งครูหน้อยใช้เป็นทุนที่แปลงไปเป็นทุนด้านเศรษฐกิจในเวลาต่อมาเมื่อเข้าสู่วงการแสดง และแปลงทุนเศรษฐกิจมาเป็นทุนวัฒนธรรมและทุนทางสังคมอื่นๆ จนกระทั่งเปิดเป็นโรงเรียนสอนการแสดงบ้านคารา

สถาบันสอนการแสดงบ้านคาราก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2556 โดยบ้านคาราเปลี่ยนสถานที่ในการเรียนการสอนมาทั้งหมด 3 ครั้ง เนื่องจากมีนักเรียนเพิ่มจำนวนมากขึ้น จนต้องหาสถานที่ในการเรียนการสอนที่สามารถรองรับนักเรียนได้เพียงพอ และปัจจุบันสถาบันสอนการแสดงบ้านคารา ได้ย้ายไปอยู่ในสถานที่ใหม่ โดยใช้ที่ดินส่วนตัวของครูหน้อยในการสร้างสถาบันสอนการแสดงบ้านคาราหลังใหม่ขึ้นมา และระหว่างที่ผู้วิจัยกำลังทำวิจัยอยู่นั้น สถาบันสอนการแสดงบ้านคารา ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “ศูนย์การเรียนรู้บ้านคารา” และยังคงเปิดสอนมาจนถึงปัจจุบัน

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

2. คุณลักษณะของสถาบันสอนการแสดงบ้านดาราที่แตกต่างจากสถาบันสอนการแสดงอื่นๆ

ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างของบ้านดารา นั้น มีครูผู้ฝึกสอนมากประสบการณ์ ที่มีความรู้ทางด้าน การแสดง คิวบู๊ เดิน เดินแบบ และร้องเพลง ได้รับการยอมรับจากหลายเวทีการประกวด และจากค่ายละครต่างๆ ในขณะที่สถาบันสอนการแสดงอื่นๆ จะใช้นักแสดงในวงการเข้ามาสอนการแสดง ซึ่งไม่ได้เป็นครูผู้ฝึกสอน ประจำสถาบัน จะเปลี่ยนไปตามหลักสูตรที่เปิดสอน แต่บ้านดาราจะใช้ครูผู้ฝึกสอนในแต่ละวิชาเป็นครูประจำสถาบัน เพื่อให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กับครูผู้ฝึกสอน ทำให้นักเรียนการแสดงสามารถดึงศักยภาพของตัวเองออกมาใช้ได้เต็มที่ และหลักเกณฑ์ในการรับสมัครนักเรียนการแสดงของบ้านดารานั้น มีคุณสมบัติคือ สมัครได้ทุกเพศทุกวัย สมัครครั้งเดียวสามารถเรียนได้ตลอดชีพ ในขณะที่สถาบันอื่นต้องสมัครในราคาแพง ในแต่ละหลักสูตร แต่บ้านดาราสามารถเรียนได้ตลอดชีพ และมีงานรองรับให้โดยไม่หักค่าใช้จ่ายแม้แต่บาทเดียว และในส่วนของวิชาที่เปิดสอนนั้น บ้านดาราเปิดสอนทั้งหมด 5 วิชา คือ การแสดง คิวบู๊ เดิน เดินแบบ และร้องเพลง ในขณะที่สถาบันอื่นจะเน้นสอนการแสดงเพียงอย่างเดียว หรืออาจมีการสอนเต้นบ้างในบางสถาบัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่เข้ามาเรียนนั้น ได้ความรู้และทักษะในการเรียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง ในขณะที่สถาบันสอนการแสดงบ้านดารานั้น จะได้ความรู้และทักษะในการเรียนภายในวันเดียวถึง 5 วิชา ซึ่งเป็นความแตกต่างที่เห็นได้ชัด ดังนั้นจึงวิเคราะห์ได้ว่า สถาบันสอนการแสดงบ้านดาราไม่ได้มุ่งเน้นเปิดสถาบัน ในเชิงพาณิชย์ ในขณะที่สถาบันอื่นโดยทั่วไปนั้นเปิดสถาบันสอนการแสดงเป็นเชิงพาณิชย์ที่หวังผลกำไรเป็นหลัก จึงมีค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตรค่อนข้างแพง ทำให้นักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์ไม่มีโอกาสได้เข้าเรียนในสถาบัน เหล่านั้นได้ ด้วยเหตุนี้บ้านดาราจึงเป็นสถาบันการศึกษานอกระบบที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าวงการแสดง ได้เรียนการแสดงได้

3. กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดง

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดงต้องใช้ทั้งความรู้ 2 ส่วนสำคัญคือ 1) ความรู้ด้านการแสดง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเข้าสู่วงการบันเทิง จำเป็นต้องมีคุณสมบัติ รูปสมบัติ มีความรู้ความสามารถด้านการแสดง เพราะคือต้นทุนของนักแสดงหรือความรู้ทางด้านการแสดงที่มีติดตัวมา การมีรูปสมบัติที่ดี คือ มีหน้าตาที่ดี รูปร่างที่ดี และผิวกายที่ดี ในการเข้าสู่การ บันเทิง การมีรูปสมบัติที่ดีถือเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้นๆ เพราะการเป็นนักแสดงจะต้องอาศัยหน้าตาในการ สร้างภาพลักษณ์เพื่อให้เกิดการจดจำจากผู้ชม เพราะฉะนั้นการจะเข้าสู่วงการการแสดงนั้นจำเป็นต้องมีรูป สมบัติที่ดี มีคุณสมบัติที่ดีหรือต้นทุนของนักแสดง 2) ความรู้ในเรื่องการใช้ชีวิตในวงการบันเทิง การที่นักแสดงจะอยู่ในวงการบันเทิงได้ยาวนานนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องการใช้ชีวิตในวงการบันเทิง เพราะ การใช้ชีวิต หรือการวางตัวในวงการบันเทิงนั้น จะทำให้นักแสดงได้รับการยอมรับจากผู้ใหญ่ในวงการ และ อยู่ในวงการบันเทิงได้ยาวนาน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1) การเข้าสู่วงการแสดงจำเป็นต้องมีทั้งต้นทุนเดิมและต้นทุนใหม่ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการมีรูป สมบัติที่ดี คือ มีหน้าตาที่ดี รูปร่างที่ดี และผิวกายที่ดีนั้น เป็นต้นทุนที่สำคัญประการหนึ่งในการเข้าสู่การ บันเทิง เนื่องจากการมีรูปสมบัติหรือหน้าตาที่ดีจะเป็นภาพลักษณ์ที่สามารถทำให้เกิดการจดจำจากผู้ชม ซึ่ง สอดคล้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับวงการบันเทิง หนทาง การเข้าสู่วงการบันเทิงของเว็บไซต์ โค้ช กากาก (2554)

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ที่ได้เสนอไว้ว่า คือ 1) หน้าตาดีมีชัยไปกว่าครึ่ง ปฏิเสธไม่ได้ว่าหน้าตาดีคือด่านแรกที่จะคัดเข้าสู่โลกมายา ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องรูปลักษณ์เป็นอันดับหนึ่ง ก่อนจะหันไปพิจารณาทักษะความสามารถ ทุกวันนี้เรา จึงได้เห็นหนุ่มหล่อสาวสวยครองตำแหน่งพระเอกนางเอกขาประจำละครหลังข่าว ซึ่งอาจมีความสามารถในการด้านการแสดงไม่มากนัก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหน้าตาเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จได้ เพราะสิ่งหนึ่งที่ต้องยอมรับคือหน้าตาที่ดูสะอาดสะอ้าน น่าชม และเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มความเพลิดเพลินในการรับชมผลงานของนักแสดงนักร้องนั้นๆ ยิ่งถ้าบางคนรู้จักใช้ทักษะด้านอื่นที่ตัวเองมีเข้ามาชดเชยจุดด้อย บางคนทำหน้าที่ให้ความบันเทิงกับผู้ชมได้ดีกว่าคนที่แสดงเก่งหรือเสียงดีก็สามารถเข้าสู่วงการบันเทิงได้เช่นกัน 2) ผิวดีก็มีชัยไปกว่าครึ่ง(เหมือนกัน) เส้นทางการเป็นดาราของแต่ละคนมีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป หนึ่งในเส้นทางนั้นคือ การนักแสดงถ่ายโฆษณา บางโฆษณาอาจไม่ต้องการนักแสดงที่หน้าตาดีมากนัก ตัวอย่างเช่น นางแบบโฆษณาครีมทาผิวมักจะต้องการนักแสดงที่มีผิวสวยเป็นอันดับแรก ซึ่งนับเป็นโอกาสในการเข้าสู่วงการบันเทิงในเบื้องต้น และอาจได้รับงานอื่นเพิ่มขึ้น 3) หน้าตาดี...สร้างได้ แม้ว่า เรื่องหน้าตา และผิวพรรณ จะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ได้รับโอกาสเข้าสู่วงการบันเทิงก็ตาม หากแต่ปัจจุบันเมื่อเข้าสู่การบันเทิงแล้ว การดูแลหน้าตาและผิวพรรณยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดูแลอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหากใครมีโอกาสเข้าสู่การบันเทิงแล้ว การสร้าง การปรุงแต่ง หรือศัลยกรรม ก็เป็นหนทางที่ช่วยให้เข้าสู่การบันเทิงได้เช่นกันโดยการใช้เทคโนโลยีช่วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องต้นทุน ของ บูร์ดิเยอ (Bourdieu) ที่ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีคุณสมบัติที่ดี คือ มีหน้าตาที่ดี รูปร่างที่ดี และผิวกายที่ดีว่า เป็นทุนวัฒนธรรม และอธิบายว่า การมีคุณสมบัติที่ดีนั้น อยู่ในส่วนของ Embodied form ได้แก่ สมรรถนะด้านวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคล เช่น ความสามารถ/ความรู้ที่จะพูดเรื่องศิลปะ การมีบุคลิกที่สง่างาม สามารถวางท่าทางได้อย่างงดงาม การมีคุณสมบัติที่ดี คือ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน มีความขยันฝึกซ้อมความรู้ทางด้านการแสดง หรือไปเรียนการแสดงเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนฝีมือทางด้านการแสดง และนอกจากนี้ การเข้าสู่การการแสดงนั้น จำเป็นต้องเรียนรู้การใช้ชีวิต และการวางตัว ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้นๆของนักแสดงที่ดี เช่น การมีมารยาทที่ดีในกองถ่าย การตรงต่อเวลา การอ่อนน้อมถ่อมตน และ ต้องมีความอดทนสูง เพราะการที่จะอยู่ในวงการได้ในระยะเวลานานนั้น จำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่เป็นต้นทุนที่สำคัญของนักแสดง ซึ่งจะทำให้นักแสดงอยู่ในวงการบันเทิงได้ยาวนาน

ดังนั้นการมีคุณสมบัติที่ดี มีคุณสมบัติที่ดี และมีความสามารถทางด้านการแสดงนั้น คือ คือต้นทุนของนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนเดิมหรือต้นทุนใหม่ ล้วนแล้วแต่เป็นคุณสมบัติของนักแสดง ที่จะเป็นใบเบิกทางให้เข้าไปสู่วงการบันเทิง และการมีคุณสมบัติที่ดีนั้น นักแสดงต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน มีความขยัน อดทน และฝึกซ้อม ทบทวนความรู้ทางด้านการแสดงอยู่เสมอ หรือไปเรียนการแสดงเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางด้านการแสดง นี่คือการมีคุณสมบัติที่ดีของนักแสดง หรือต้นทุนของนักแสดง ที่เป็นปัจจัยในการก้าวเข้าสู่การบันเทิงต่อไป

2) กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง

คนที่เข้าสู่การแสดงนอกจากต้องมีต้นทุนเดิมอยู่บ้างแล้ว การเพิ่มเติมทุนใหม่ ก็เป็นสิ่งจำเป็น แต่ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความรู้ที่ต้องเพิ่มเติม ก็คือความสามารถทางการสื่อสาร ซึ่งงานวิจัยนี้ สนใจกระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่การบันเทิงของนักแสดง หรือกล่าวได้ว่า คือการพิจารณาถึงเทคนิคการสอนของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ซึ่งในงานวิจัยนี้ ค้นพบเทคนิควิธีการสื่อสารเพื่อสอนนักแสดงดังนี้

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

2.1) การส่งเสริมด้วยการสอนและการใช้เทคนิคต่างๆของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา มี 6 เทคนิคคือ 1) การสอนให้สวมบทบาทเหมือนจริง 2) การสอนเพื่อเน้นการเงินธนาคาร 3) การสอนด้วยการสื่อสารมณเฑียร 4) การสอนด้วยเทคนิคตัวต่อตัว 5) การสอนแบบเป็นขั้นตอน 6) การสอนให้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง มีกระบวนการสอนในเรื่องของความรู้ด้านการแสดง ซึ่งเป็นการสร้างต้นทุนใหม่ของนักแสดง เพราะการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะเข้าสู่วงการบันเทิง นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาที่ดีเป็นต้นทุนเดิมแล้ว ยังต้องอาศัยความสามารถเพิ่มเติมทางด้านการแสดง คือการเข้าไปเรียนการแสดงเพิ่มเติมในสถาบันสอนการแสดง และเรียนรู้การใช้เทคนิคต่างๆที่ทางสถาบันนำมาใช้ในกระบวนการสอนการแสดง เช่นเดียวกับสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ที่นำเทคนิคด้านการสอนและเทคนิคต่างๆ ทั้ง 6 เทคนิค มาสอนนักเรียนการแสดง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องต้นทุน ของ บูร์ดิเยอ (Bourdieu) เกี่ยวกับ ทุนวัฒนธรรม ในรูปแบบที่ 3 อยู่ในส่วนของ Embodied form ได้แก่ สมรรถนะด้านวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคล เช่น ความสามารถ/ความรู้ที่จะพูดเรื่องศิลปะ การมีบุคลิกที่สง่างาม สามารถวางท่าทางได้อย่างงดงาม และสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ออลันโชว์ (Alan Shaw) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จึงให้ความสำคัญ กับโอกาสและ วัสดุที่จะใช้ในการ เรียนการสอน ที่เด็กสามารถนำไปสร้างความรู้ ให้เกิดขึ้นภายในตัวเด็กเอง ได้ ไม่ใช่วิธีที่เกิดประโยชน์กับเด็ก ครูต้องเข้าใจธรรมชาติ ของกระบวนการเรียนรู้ ที่เด็กกำลัง เรียนรู้ อยู่ และช่วยเสริมสร้าง กระบวนการ เรียนรู้ นั้นให้เป็นไปได้ดีขึ้น

2.2) ส่งเสริมด้วยค่าใช้จ่ายที่น้อย ผู้วิจัยพบว่า การที่สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ส่งเสริมด้วยค่าใช้จ่ายที่น้อย เพียงเพราะต้องการเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจแต่มีทุนทรัพย์น้อย มีโอกาสได้เรียนการแสดง และในส่วนของ การเก็บค่าใช้จ่ายที่น้อย ทางสถาบันจึงจัดให้มี กองกลางในการรวบรวมเงิน โดยมีเหรียญของทางสถาบันเป็นสัญลักษณ์ และรวบรวมเงินกองกลาง ที่มีกรรมการของทางสถาบันและผู้ปกครองที่สนับสนุน ค่อยบริจาคให้ทุกเดือน จึงทำให้สถาบันสอนการแสดงบ้านดาราอยู่ได้ เพราะมีเงินสทบจากกองกลางที่ได้ รับบริจาคนั่นเอง

2.3) ส่งเสริมในเรื่องระยะเวลาของการเรียนและมืงานให้ ผู้วิจัยพบว่า การส่งเสริมในเรื่องระยะเวลาของการเรียนและมืงานให้ ของสถาบันสอนการแสดงนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลทุกเพศทุกวัย ที่มีความสนใจอยากเป็นนักแสดงและต้องการเข้าสู่วงการบันเทิงนั้น มีโอกาสได้เรียนการแสดงและมืงานทำ โดยทางสถาบันจะมีงานรองรับให้กับนักเรียนทุกคน และลูกศิษย์ของสถาบันสอนการแสดงบ้านดาราทุกคนสามารถ เรียนได้ตลอดชีพ โดยไม่ต้องจ่ายค่าสมัครใหม่ นี่คือการส่งเสริมที่ทางสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา มีต่อ ลูกศิษย์ของทุกคน

2.4) ส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ ผู้วิจัยพบว่า การสนับสนุนและส่งเสริมให้คนเข้าสู่วงการบันเทิงนั้น ซึ่งผู้ที่ไม่มีโอกาสได้เข้าเรียนในสายการแสดงของสถาบันการศึกษาที่อยู่ในระบบ เช่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อไม่มีโอกาสได้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษา จึงต้องมาเรียนในสถาบันสอนการแสดงอิสระ ดังนั้นสถาบันสอนการแสดงอิสระจึงตอบสนองผู้ที่ไม่มีโอกาสมาเรียนในสถาบันการศึกษา ขณะเดียวกันสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา ก็ไม่ได้สอนวิชาการโดยตรง แต่สอนวิชาการบวกรวม คือใช้ประสบการณ์จากวิชาชีพมาสอน เมื่อเทียบกับคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ สาขาสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตนั้น สอนวิชาการและเป็นวิชาการมาก วิชาชีพไม่มี แต่ในสถาบันสอนการแสดงบ้านดารานั้น สอนวิชาชีพและ มืงานให้ทำควบคู่กันไป เพราะฉะนั้นนี่คือจุดต่าง จึงเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันสอนการแสดงบ้านดารา คือ 1. สอนวิชาการ 2. สอนวิชาชีพ และมืงานให้ทำไปด้วยในขณะที่เรียนอยู่ 3. สอนประสบการณ์ คือเอาประสบการณ์ที่อยู่ในวงการบันเทิงมาสอนด้วย

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

ดังนั้นสถาบันสอนการแสดงแห่งนี้จึงมีเอกลักษณ์ซึ่งต่างจากสถาบันในระบบ อาทิเช่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือสาขาสื่อสารการแสดงของมหาวิทยาลัยรังสิต เพราะสถาบันที่อยู่ในระบบการศึกษา จะสอนวิชาการไม่เน้นวิชาชีพ และไม่ได้สอนในเรื่องของการใช้ชีวิตในวงการบันเทิงให้ยาวนานได้อย่างไร ซึ่งประสบการณ์ตรงนั้นก็ไม่ได้สอน นี่จึงเป็นข้อแตกต่างระหว่างสถาบันการศึกษาในระบบกับสถาบันสอนการแสดงอิสระ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ศึกษาวิธีการสอนของครูผู้ฝึกสอนการแสดงในแง่มุมมองของการใช้เทคนิคในการสอนการแสดงที่หลากหลายกับนักเรียนการแสดง เพื่อสร้างการเรียนรู้ให้นักเรียนนำไปพัฒนาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์กับวิชาชีพทางด้านการแสดงต่อไป
2. ศึกษาในฐานะของเจ้าของสถาบันสอนการแสดงในการพัฒนาระบบกระบวนการสื่อสารการสอนและเทคนิคการสอนการแสดงที่หลากหลายให้กับนักเรียนการแสดงของสถาบันสอนการแสดงอื่นๆ
3. ควรศึกษากระบวนการสื่อสารเพื่อเข้าสู่วงการบันเทิงของนักเรียนการแสดงในสถาบันสอนการแสดงอื่นๆ

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยที่ทำการศึกษาระบบการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดง ต้องมีสถาบันสอนการแสดง อย่างน้อย 1 สถาบัน ที่จะเข้าไปแนะนำตัวอย่างเป็นทางการ เพื่อที่จะเรียนรู้หลังการสอนและเทคนิคการสอนการแสดง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมมากที่สุด
2. ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษากระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการเข้าสู่วงการบันเทิงของนักแสดงกรณีศึกษา สถาบันสอนการแสดงบ้านดารา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงคุณภาพยังขาดไป
3. ควรศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และสาเหตุที่ทำให้นักเรียนการแสดงไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และวิธีการแก้ไขของครูผู้ฝึกสอน ว่ามีวิธีการในการพัฒนาให้นักเรียนการแสดงบรรลุวัตถุประสงค์ได้สำเร็จ

วารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2550). **แนวคิดเรื่องทุน**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 [Kanjana Kaewtep. (2007). **Concept of capital**. Bangkok : Chulalongkorn University]
 นิโบล วงศ์ภัทรนนท์. (2555). **แนวคิดทางการละคร**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 [Nilobon Vongpattaranon. (2012). **Concept of Drama**. Bangkok : Chulalongkorn University]

เว็บไซต์

- นพมาศ ศิริกายะ. (2535). **ต้นกำเนิดของการละคร**. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2558,
 จาก www.far.ssru.ac.th [Noppamas Sirigaya. (1992). **The origin of Drama**. Retrieved :
 September 17, 2015, From www.far.ssru.ac.th]
 มัทนี รตินิน. (2546). **ละคร**. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2558, จาก www.far.ssru.ac.th
 [Muntanee Rutnin. (2003). **The Drama**. Retrieved : September 17, 2015, From
www.far.ssru.ac.th]
 สดใส พันธุมโกมล. (2542). **การแสดงละคร**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2558,
 จาก www.far.ssru.ac.th [Sodsai Phanthumkomol. (1999). **The Dramatics**. Retrieved: September
 18, 2015, From www.far.ssru.ac.th]
 อาชีวีร์ น้อยเศรษฐี. (2554). **แนวคิดเกี่ยวกับวงการบันเทิง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2558,
 จาก www.bew-think.blogspot.com [Archawee Noisattee. (2011). **Concept of the
 entertainment industry**. Retrieved : September 17, 2015, From www.bew-think.blogspot.com]
 อลัน ชอว์ (2548). **แนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2558,
 จาก www.novabizz.com/NovaAce/Learning.htm [Alan Shaw. (2005). **Concept of constructionism**
 Retrieved: September 18, 2015, From www.novabizz.com/NovaAce/Learning.htm]